

L'EUCARISTIA, CAMÍ DE MISERICÒRDIA

“Travessar avui la Porta Santa ens compromet a fer nostra la misericòrdia del bon samarità” recordava el papa Francesc a l'inici de l'Any Jubilar (8 de desembre de 2015).

Si les nostres litúrgies, especialment les eucaristies dominicals, volen ser llocs de misericòrdia, no poden ignorar les profundes transformacions socials, culturals i antropològiques en curs, que tenen un desenvolupament difícilment previsible. La litúrgia, com tota la pastoral sacramental, no pot deixar d'interrogar-se per aquest fenomen que alguns han denominat “trastorn de la definició del que és humà”. El que és humà no és el destinatari passiu de les nostres litúrgies, sinó la matèria prima de la qual s'alimenten. Ignorar aquestes transformacions significaria no saber de quina humanitat estan formades les nostres assemblees.

Les nostres eucaristies dominicals, per ser camins de misericòrdia i d'esperança, estan cridades a convertir-se cada cop més en espais de santedat acollidora. Litúrgies on les persones puguin trobar consol, ànim. La litúrgia que ens espera serà la figura del Crist que proclama: “Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar” (Mt 11,28). Misericòrdia no només per als pecats entesos com a actes aïllats, sinó misericòrdia respecte a les condicions de vida, a les situacions existen-

cials marcades sovint per la fragilitat, la feblesa, el cansament. Misericòrdia davant respostes equivocades a justes demandes de sentit, davant d'evidents fracassos motivats per un autèntic desig de felicitat.

L'Eucaristia camí de misericòrdia, però d'una misericòrdia intel·ligent, que s'expressa mitjançant una litúrgia capaç de donar raons per continuar creient. Per tant, una litúrgia no només creient sinó també creïble als ulls de cristians cada cop més secularitzats, cada cop més desencantats, que anhelen ser creients i no només crèduls, no simples practicants d'una religió, sinó deixebles de l'Evangeli. Una litúrgia creïble és aquella guiada i animada per persones creïbles, l'autoritat de les quals, en la cultura contemporània, no ve donada per la funció o l'ofici, sinó per la coherència entre el que diuen i el que són. Serà espai de misericòrdia una litúrgia on les paraules són portadores de sentit i no fórmules recitades, i on els signes són testimonis d'una revelació.

L'Eucaristia és camí de misericòrdia quan està disposada a acollir i escoltar la feblesa de la fe i l'esforç d'esperar de l'home i la dona d'avui, conscients que, com va dir el cardenal Montini en la seva intervenció al Concili el 22 d'octubre de 1962: “La litúrgia és per als homes, no els homes per a la litúrgia”.